

Sygn. akt I C 476/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant:(...)

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) im. F. S. w G.

przeciwko J. F. i K. F.

o zapłatę

1. zasądza od J. F. i K. F. solidarnie na rzecz (...) im. F. S. w G. kwotę 51.970,84 zł (słownie: pięćdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami umownymi, których wysokość na dzień orzekania wynosi 10% w skali roku, liczonymi jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego (...), od dnia 20 sierpnia 2014r. do dnia 30 listopada 2015r.

2. zasądzone w punkcie pierwszym świadczenie rozkłada na pięćdziesiąt dziewięć rat miesięcznych, płatnych do 15 – go (piętnastego) dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się wyroku, w tym: raty od pierwszej do pięćdziesiątej pierwszej włącznie po 1.000 zł (jeden tysiąc złotych), rata pięćdziesiąta druga w kwocie 970,84 zł (dziewięćset siedemdziesiąt złotych osiemdziesiąt cztery grosze), raty od pięćdziesiątej trzeciej do pięćdziesiątej dziewiątej, obejmujące należność z tytułu odsetek obliczonych w sposób określony w punkcie 1 wyroku, w wysokości następującej: raty od pięćdziesiątej trzeciej do pięćdziesiątej ósmej włącznie po 1.072 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt dwa złote) zaś rata pięćdziesiąta dziewiąta w kwocie 1.077,43 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt siedem złotych czterdzieści trzy grosze)

wraz z ustawowymi odsetkami od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat od pierwszej do pięćdziesiątej drugiej włącznie;

3. odstępuje od obciążenia pozwanych kosztami procesu.

Sygn. akt I C 476/15

UZASADNIENIE

Powód (...) im. F. S. w G. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanych J. F. i K. F. solidarnie kwoty 51.970,84 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 20 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że na podstawie umowy z dnia 30 czerwca 2012 r. udzielił pozwanej J. F. pożyczki w kwocie 51.000 zł, która miała być spłacana w miesięcznych ratach. Pozwana K. F. poręczyła spłatę pożyczki.

P. nie wywiązywała się z przyjętego zobowiązania, wobec czego powód przedmiotową umowę wypowiedział, a cała niespłacona wierzytelność stała się wymagalna. Na kwotę zadłużenia pozwanych składa się kapitał pożyczki – 44.102,57 zł, odsetki karne do dnia wniesienia pozwu wynikające z zaległości w spłacie rat pożyczki oraz naliczone od kwoty całego niespłaconego kapitału pożyczki od dnia następującego po dniu wymagalności, a także zwykłe, naliczane zgodnie z treścią umowy. Na dzień wniesienia pozwu suma odsetek wynosiła 7.868,27 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 1 września 2014 r. sygn. akt(...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwane wniosły sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Nie kwestionowały one roszczenia powoda oraz przyznały, iż nie wywiązują się z obowiązku zapłaty, wskazując, że jest to wynikiem ich trudnej sytuacji finansowej.

Na rozprawie w dniu 16 listopada 2015 r. pozwane sprecyzowały swoje wnioski z 10 i 12 listopada 2015 r. wskazując, że wnoszą o nieobciążanie ich kosztami procesu w orzeczeniu kończącym postępowanie, wniosły też o rozłożenie roszczenia na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) im. F. S. w G. w dniu 30 czerwca 2012 r. zawarła z J. F. umowę pożyczki nr (...), na podstawie której pożyczyła pozwanej kwotę 51.000 zł. Za pożyczkobiorcę poręczyła K. F..

W dniu 30 czerwca 2012 roku pomiędzy (...) im. F. S. w G. – pożyczkodawcą (dalej jako (...)) a J. F. (pożyczkobiorcą) została zawarta umowa pożyczki nr (...) na kwotę 51.000 zł, oprocentowaną według zmiennej stopy procentowej, na dzień zawarcia umowy wynoszącej 17,5% z tym jednak zastrzeżeniem, że maksymalna stopa procentowa nie może, w stosunku rocznym, przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Strony ustaliły, iż spłata pożyczki nastąpi w 60 ratach w wysokości 1.269,41 zł każda, płatnych do 10. dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 10 lipca 2012 roku.

Ponadto strony ustaliły, iż zadłużenie przeterminowane będzie oprocentowanie nie wyżej, niż według stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego(...).

/ **bezsporne** , nadto: umowa pożyczki – k. 64-66v; harmonogram spłat, k.78-78v; regulamin udzielania kredytów i pożyczek (...), k.67-70/

Wobec braku spłaty pożyczki, pożyczkodawca wzywał J. F. do zapłaty pismami z dnia 17 lutego 2014 r. (...). S. w G. wypowiedziała pozwanej J. F. przedmiotową zawiadamiając o powyższym poręczycielkę K. F.. Równocześnie (...) im. F. S. w G. wezwała obie pozwane do zapłaty niespłaconej części pożyczki w terminie 30 dni. Wypowiedzenie zostało doręczone J. F. 19 lutego 2014 r.

/ **bezsporne** , nadto: wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania, k. 113-138; wypowiedzenie wraz z zpo – k. 71-73; zawiadomienie – k. 74/

Pozwana J. F. jest rozwódką, mieszka sama, od 40 lat pracuje, utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę osiągając miesięczny dochód w wysokości 2.500-3.000 zł (wraz z premią). Na koszty mieszkania wydaje miesięcznie 500 zł + raz na dwa miesiące opłata za energię w kwocie 100 zł. Stałymi wydatkami pozwanej są koszty zakupu biletu okresowego, opłat za telefon, jedzenie (300 zł) i leki (100 zł) – łącznie ok. 1.200 zł. Wolnych środków zostaje jej ok. 1.000 zł miesięcznie. Nie ma żadnych oszczędności, jedynym wartościowym składnikiem jej majątku jest mieszkanie (pозwana sprzedała swoje wcześniejsze mieszkanie, by kupić mniejsze w celu zaoszczędzenia na kosztach utrzymania).

/ **dowód** : zeznania pozwanej J. F. – k. 179-180, k.182; zlecenie sprzedaży lub zamiany mieszkania – k. 30-31; ugoda w przedmiocie podziału majątku wspólnego – k. 32-35; zaproszenie na mediację – k. 17/

Pozwana K. F. jest córką J. F.. Utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę osiągając miesięczny dochód w wysokości około 1.800-2.500 zł. Tytułem kosztów utrzymania mieszkania wydaje miesięcznie 600 zł na jedzenie ok. 400 zł, na leki (zastrzyki, które przyjmuje co 3 miesiące) – ok. 150 zł. Wolnych środków zostaje jej ok. 100-200 zł miesięcznie.

/ **dowód** : zeznania pozwanej K. F. – k. 179, k.180, k.182, zaświadczenie o zarobkach – k. 173, wyciągi z rachunku bankowego – k. 169-172/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy był w zasadzie bezsporny, bowiem pozwane swojej odpowiedzialności wobec powoda nie kwestionowały ani co do zasady, ani co do wysokości. Dodatkowo, Sąd, dokonując ustaleń faktycznych, oparł się na załączonych do akt dokumentach, których prawdziwości i autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd też nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności. Wziął także pod uwagę zeznania pozwanych, które były spójne, logiczne, korespondowały ze sobą oraz z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia był art. 720 § 1 kc, zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Umowa pożyczki, której udziela spółdzielcza kasa oszczędnościowo – kredytowa, jest umową, do której z mocy art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 05 listopada 2009 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1450 ze zm.) mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jedn. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.).

Odnosząc się do wysokości żądania stwierdzić należy, iż nie była ona kwestionowana przez pozwane, przy czym naliczone przez powoda odsetki nie przekraczały wysokości odsetek określonych w treści przedmiotowej umowy oraz w bezwzględnie obowiązujących przepisach prawa (art. 359 § 2¹ k.c.).

Mając na uwadze fakt braku kwestionowania przez pozwane żądania pozwu tak co do zasady jak i co do wysokości, które dodatkowo znalazło potwierdzenie w treści przedłożonych przez powoda dokumentów wymienionych w części uzasadnienia opisującej stan faktyczny, Sąd uznał, że powód udowodnił roszczenie w tym zakresie.

W związku z powyższym Sąd w punkcie 1. wyroku, na podstawie powołanych przepisów, zasądził od pozwanych J. F. i K. F. solidarnie na rzecz powoda(...)im. F. S. w G. kwotę 51.970,84 zł wraz z odsetkami od dnia 20 sierpnia 2014 r. do dnia 30 listopada 2015 r. tj. do dnia wyrokowania.

Mając jednakże na względzie sytuację życiową i materialną, w jakiej znajdują się pozwane, Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do zastosowania regulacji określonej treścią przepisu art. 320 kpc stanowiącego, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

W doktrynie wskazuje się, iż szczególnie uzasadnione wypadki, to takie, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania czy też bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowaną szkodę. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, mogą jednak być spowodowane działaniem samego dłużnika(...) Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. (...) 2002 s. 609). Celem rozłożenia zasądanego świadczenia na raty jest zapewnienie realności spełnienia świadczenia przez dłużnika ale również umożliwienie wywiązania się dłużnikowi z zobowiązania.

W przedmiotowej sprawie sytuacja majątkowa i rodzinna obu pozwanych umożliwia spłatę zasądzzonego świadczenia w ratach. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie rozłożenia świadczenia na raty była postawa pozwanych w toku procesu, które żądania pozwu nie kwestionowały. Co więcej, zamiar J. F. wywiązania się z zobowiązania wynika również z faktu takiego zorganizowania spraw majątkowych (rozliczenia z byłym mężem, sprzedaż większego lokalu i nabycie mniejszego) aby ograniczyć wydatki związane z utrzymaniem i w ten sposób wyasygnować środki na spłatę zadłużenia. Analiza postawy pozwanych, a zwłaszcza J. F. daje podstawę do twierdzenia, iż pozwane spłacą pożyczkę dobrowolnie. Można więc zasadnie przypuszczać, iż wyrok, który mógłby być ewentualnie podstawą do wszczęcia egzekucji, podziała na pozwane mobilizująco. Pozwane mają bowiem świadomość, iż wszczęcie postępowania egzekucyjnego spowoduje dalsze niemałe koszty, które będą zobowiązane ponieść. Podkreślenia wymaga, iż skorzystanie z uprawnienia wynikającego z treści art. 320 kpc ma na celu również uchronienie dłużnika od postępowania egzekucyjnego. Na ochronę tę, zdaniem Sądu, z przytoczonych wyżej względów, pozwane zasługują.

Reasumując, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do przyjęcia, że ze względu na stan majątkowy pozwanych, jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia w wysokości 51.970,84 zł byłoby dla nich niemożliwe do wykonania i narażałoby je na niepowetowane szkody. Okres spłaty i wysokość rat ustalono w taki sposób, aby umożliwić spłatę pozwany a zarazem zapewnić wierzycielowi ekonomiczną wartość poszczególnych świadczeń.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 320 kpc orzeczono jak w punkcie 2. wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł do dnia wyrokowania, zgodnie bowiem z uchwałą (...) z dnia 15.12.2006 r. sygn. akt III CZP (...) rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 kpc ma ten skutek – wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów (...) z dnia 22 września 1970 r., (...) – że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 3. wyroku odstępując od obciążania pozwanych tymi kosztami. Sąd na podstawie art. 102 kpc uznał, iż w sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążania pozwanych kosztami niniejszego postępowania. Należało uwzględnić fakt, że pozwane nie kwestionowały żądania pozwu i nie podejmowały czynności zmierzających do przedłużania postępowania sądowego. Postawa pozwanych skutkowałą także tym, iż nakład pracy pełnomocnika powoda był niewielki i de facto ograniczał się do wniesienia pozwu i jego uzupełnienia po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu po (...). Sąd odstępując od obciążania pozwanych kosztami procesu miał również na uwadze ich obecną sytuację życiową i materialną.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)